

СЕТ – СКРАЈНУТ, НЕВИДЉИВ ГРАД

Такво је моје родно место о коме ћу наивно рећи још само то да сам рођен у једном од места где бих и сам желео да будем рођен. Срећан сам што сам се родио тамо где су моји први утисци били управо они које стичемо у контакту с морем и усред разноврсних људских делатности. Нема за мене величанственијег призора од погледа који се пружа с какве терасе или балкона смештеног изнад луке. Могао бих да проведем дане и дане посматрајући оно што је Јозеф Верне, сликар лепих марина, називао РАЗНОВРСНИ ПОСЛОВИ У ЛУЦИ НА МОРУ. Око, с тог посебног места, обухвата пучину којом се опија и свеобухватну једноставног мора, док се људски живот и делатности, људи који тргују, граде, маневришу уоколо, појављују с друге стране. Око у сваком тренутку може да се препусти присутности вечно примитивне природе, коју човек нити је додирнуо нити променио, која је непрекидно потчињена свеопштим силама и она за њега има исти изглед какав је имала у очима првих бића.

* * *

Ти сањари, будући песници и сликари, задовољавали су се утисцима које ствара море толико богато догађајима, море обнављач форми и јединствених подухвата. Афродитино море, које је удахнуло душу многим пустоловинама. Могло се, у време моје младости, казати да Историја још једнако живи на тим водама.

Пол Валери: *Медитеранска надахнућа*

Откад сам пре неколико месеци добио позив из Француске, почео сам, готово свакодневно, да се припремам за путовање. Не ваља ићи неспреман на пут. Прво сам прегледао неколико новијих географских атласа света. У оном европском делу, где је земља Француска, хтео сам да пронађем Сет, град у који путујем. Такође, да видим које пределе и градове пролазим, и реке прелазим, на путу до циља. Међутим, трагао сам узалуд. Али, сетих се, поседујем негде, похабан и затурен, стари Географски атлас. Пронађох, добро београдско издање, 1966. У њему лепо уписани канал и град, Сет и Canal du Midi. На француској медитеранској обали, недалеко од Монпеља. Није предалеко од Марсеја, Нице, Монака и Монте Карла. Преко Лионског залива, онамо је Корзика, одакле су преци Пола Валерија. Према карти, није много удаљена ни Барселона. Париз је сасвим на северу.

Дакле, ваља мени онамо путовати. Судећи по ово-временим парамертима, Сет није ни од нас толико далеко. Али, ни близу. Знатижељу подстичу изазови путовања, посебно до великих вода. Последњи пут, пре више година, гледао сам морске ширине у лепој Варни, на бугарској обали Црног мора. Сада ми се нуде још заводљивији, раскошни простори медитерански. Лето је у зрењу, месец јули, 2014.